

Driemaal komt in het Nieuwe Testament het Arameesche woord אבא, αββα, ὁ πατήρ, voor, zich duidelijk onderscheidend van het Hebreeuwsche woord van denzelfden zin. ¹⁾ De profeet Jesaia (8 : 4) bepaalt eenmaal door aanwijzing van den tijd, waarop hij verwachtte, dat zijn kind het eerst zou uitroepen: „mijn vader, mijne moeder!“ den tijd van eene gebeurtenis, die dan plaats vinden zou: אבִי — אִמִּי. Het zijn de klanken van den moeder- en vadersnaam, welke bij het kind het eerst over de lippen komen. Het is niet toevallig, dat het de eenvoudigste en voor den kinderlijken mond gemakkelijkste klanken zijn, uit welke de vader- en moedersnaam in alle talen van den aardbodem zijn samengesteld. Meestal zijn het klanken, die door opening des monds, door sterke uitblazing des adems en door meer of min sterke persing der lippen — bij de moedersnaam door zachte sluiting der lippen, bij den vadersnaam door de lippen sterker op elkander te persen, — worden voortgebracht; zóó zijn immers de eerste kinderlijke klanken! Het is ook niet toevallig, dat de meeste reeds oude alphabetten juist met die beide letters, uit welke dit woord Abba samengesteld is, beginnen. Dit woord is het ook geweest, waarmede onze Heere Jesus Christus Zijnen God en Vader in de dagen Zijns vleesches aangesproken heeft. Het moet wel opgemerkt worden, dat onze Heere Zijnen Vader steeds aanspreekt als Zijnen God of als Zijnen Vader. Nooit vinden wij, dat Hij Zijnen Vader aangesproken heeft als „Heere“ ²⁾. Het is dit woord Abba geweest, hetwelk Hij, den geest gevende, aan de woorden van den 31. psalm laat voorafgaan:

Graecienses. — Hieros. Sota f. 21. 2. R. Levi ivit Caesaream, audiensque eos recitantes lectionem Deut. VI Graece, voluit eos prohibere. R. Jose id animadvertens irascebatur dicens: Qui non potest Hebraice, num omnino non recitabit? Imo recitet ea lingua quam intelligit, et sic officio suo satisfaciat. Sota IX f. 49. 2. Tempore Hyrcani et Aristobuli edixerunt, maledictum esse, qui doceret filios suos sapientiam Graecorum; ante erat Hierosolymis senex aliquis Graecorum sapientiae peritus, qui vernacula lingua exponebat.

¹⁾ Marc. 14 : 36. Rom. 8 : 15. Gal. 4 : 6.

²⁾ Verg. Joh. 20 : 17: „Ga heen tot mijne broeders en zeg hun: Ik vare op tot mijnen Vader en uwen Vader, en tot mijnen God en uwen God.“